

Sygn. akt II S 6/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO J. Jakubowska

Sędziowie SSO M. Lechowska

SSO W. Damaszkowski/spr./

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2013 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi R. K.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym

bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie z wniosku wierzyciela R. K.

z udziałem dłużnika E. S. – sygn. akt I Km 1151/07 prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze M. K.

postanawia:

skargę oddalić.

UZASADNIENIE

W dniu 2 kwietnia 2013 r. wierzyciel R. K. złożył skargę na przewlekłość postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze M. K. w sprawie Km 1151/07 przeciwko dłużnikowi E. S. wnosząc o stwierdzenie, że w postępowaniu tym wystąpiła przewlekłość i w związku z tym domagał się zasądzenia od Komornika na jego rzecz kwoty 20.000 zł tytułem rekompensaty za naruszenie prawa skarżącego do prowadzenia jego sprawy w rozsądnym terminie.

W uzasadnieniu swojego żądania skarżący zarzucił, że w dniu 14 marca 2006 roku złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze J. W. wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi. Komornik ten w 2007 roku przekazał sprawę do prowadzenia Komornikowi M. K., który tylko raz w dniu 21 listopada 2007 roku przekazał na rzecz wierzyciela kwotę 85,22 zł i nie poinformował go o bezskuteczności postępowania ani o ewentualnych przeszkodach. Komornik ponadto nie sporządził planu podziału egzekwowanych sum ani nie podjął żadnych działań pomimo telefonicznych kontaktów z kancelarią.

W odpowiedzi na skargę Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze M. K. wniósł o jej oddalenie, a Prezes Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 marca 2006 roku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze J. W. wpłynął wniosek R. K. o wszczęcie egzekucji przeciwko E. S. o należność główną w wysokości 560 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości 0,5% dziennie od dnia 26 lipca 2005 roku i koszty postępowania w kwocie 21 zł. Wniosek obejmował skierowanie egzekucji do świadczeń emerytalno – rentowych dłużnika oraz jego wynagrodzenia za pracę. Z uwagi na

zmianę przez dłużnika miejsca zamieszkania komornik J. W. postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2007 roku przekazał sprawę do prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze M. K.. Komornik ten w dniu 29 sierpnia 2007 roku dokonał zajęcia świadczeń emerytalno – rentowych dłużnika w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w J. a w dniu 18 października 2007 roku sporządził plan podziału uzyskanych 218,56 zł pomiędzy siedmiu wierzycieli przyznając R. K. kwotę 18,92 zł. Dotychczas komornik przekazał wierzycielowi następujące kwoty należności : w dniu 21.11.2007 roku 85,22 zł; w dniu 21.04.2008 roku 113,72 zł; w dniu 20.10.2008 roku 114,55 zł; w dniu 18.02.2009 roku 85,22 zł; w dniu 22.06.2009 roku 85,22 zł; w dniu 20.10.2009 roku 85,22 zł; w dniu 20.04.2012 roku 85,22 zł i w dniu 8.05.2013 roku 72,37 zł. Jak wynika z akt egzekucji w dniu 3.11.2010 roku komornik próbował dokonać zajęcia ruchomości dłużnika i ustalić jego miejsce pracy, ale czynność ta była bezskuteczna. Z kolei z notatki komornika ustaleń z terenu z dnia 7 maja 2013 roku wynika, że dłużnik zmienił miejsce zamieszkania i nie wiadomo gdzie aktualnie przebywa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z przepisu art. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm. – dalej ustawa) wynika, że naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki występuje, gdy postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych istotnych dla jej rozstrzygnięcia. Dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Pojęcie przewlekłości postępowania nie jest zależne wprost od długości toczącego się postępowania, i tym samym nie można dokonywać ocen wyłącznie przez pryzmat czasu, jaki upłynął od momentu wniesienia danego środka prawnego do momentu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia lub zakończenia postępowania egzekucyjnego. Ustalenie przewlekłości postępowania w danej sprawie wymaga prześledzenia całego okresu podejmowania czynności przez dany organ, a przewlekłość zachodzi wtedy, gdy okres ten przekracza rozsądne granice (tak NSA W-wa w post. z 28 kwietnia 2010 r., II GPP 1/10 Mon. Prawniczy 2010/11/595, postan. SA w Krakowie z dnia 7 kwietnia 2009 r., II S 4/09, KZS 2009/5/49). Jak z kolei wyjaśnił Sąd Apelacyjny w postanowieniu z dnia 4 stycznia 2013 roku w sprawie III S 10/12 pojęcie przewlekłości postępowania sądowego w każdym przypadku musi być odnoszone do realiów konkretnego postępowania sądowego, na które to realia składa się między innymi charakter podejmowanych czynności, przekładających się na interesy konkretnych podmiotów. Ocena, czy następuje przewlekłość postępowania musi być dokonywana w świetle szczególnych okoliczności sprawy i z uwzględnieniem takich kryteriów jak: stopień złożoności sprawy, zachowanie skarżącego i odpowiednich władz oraz znaczenie materii objętej skargą.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy stwierdzić należało, że wydłużenie toczącego się postępowania egzekucyjnego nie nosi cech nieuzasadnionej przewlekłości. Nie uszło uwadze sądu, że wniosek egzekucyjny został złożony w marcu 2006 roku. Zwrócić należy jednak uwagę, że przeciwko dłużnikowi prowadzonych jest kilkanaście spraw egzekucyjnych, a wartość dochodzonych roszczeń przekracza kwotę 100.000 zł. Skuteczna egzekucja prowadzona jest jedynie ze świadczenia emerytalnego, z którego miesięczne potrącenia wynoszą około 200 zł. W takiej sytuacji organ egzekucyjny przesyła wierzycielom sukcesywnie w różnych odstępach czasu określone kwoty. Ponieważ zgodnie z art. 1031 kpc sumy przypadające do wypłaty komornik wypłaca, jeżeli nie są niższe niż 20 zł komornik nie dokonuje każdorazowo planu podziału uzyskanej z ZUS kwoty części świadczenia z tytułu ubezpieczenia społecznego. Niezależnie od powyższego wymaga podkreślenia, że do marca 2012 roku przeciwko dłużnikowi prowadzono egzekucję roszczenia alimentacyjnego i z tego tytułu komornik przekazał kwotę 9527,54 zł.

Wierzyciel od złożenia wniosku egzekucyjnego nie interesował się sprawą, nie składał dodatkowych wniosków ani informacji o składnikach majątku dłużnika, z których można się zaspokoić. R. K. nie zwracał się do komornika o udzielenie informacji o stanie sprawy, nie składał również skarg na czynność komornika w trybie procesowym czy

administracyjnym. Nie były prawdziwe jego twierdzenia, że dotychczas uzyskał jedynie kwotę 85,22 zł skoro z karty ewidencyjnej należności wynika, że wierzyciel otrzymał łącznie 8 wpłat. Całkowity brak zaspokojenia wierzyciela wynika zatem ze znacznej liczby wierzycieli egzekwujących oraz wysokiego stopnia zadłużenia E. S. przy bardzo ograniczonych możliwościach egzekucyjnych.

Znaczny okres prowadzenia egzekucji nie przesądza w okolicznościach niniejszej sprawy o nieuzasadnionej przewlekłości postępowania. Z powyższych względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy skargę, jako niezasadną oddalił.